

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4368/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Надежде Видић, чланова већа, у поступку наплате судске таксе извршног повериоца Републике Србије – Основни суд у Лесковцу, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић адвокат из ..., ради наплате, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 867/22 од 18.08.2022. године, у седници одржаној 18.04.2024. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 867/22 од 18.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 867/22 од 18.08.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П1 1146/18 од 07.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени-извршни дужник, да у року од 8 дана од дана пријема овог решења плати дуговану судску таксу за првостепену пресуду у износу од 1.900,00 динара, износ од 390,00 динара за опомену и казнену таксу 50 % од висине таксе у износу од 950,00 динара, дуговану судску таксу за жалбу у износу од 1.900,00 динара, износ од 390,00 динара за опомену и казнену таксу 50 % од висине таксе у износу од 950,00 динара, дуговану таксу за одлуку другостепеног суда по жалби и првостепену одлуку 1.900,00 динара износ од 390,00 динара за опомену и казнену таксу 50 % од висине таксе у износу од 950,00 динара, као и дуговану судску таксу за ревизију у износу од 3.800,00 динара, износ од 390,00 динара за опомену и казнену таксу 50 % од висине таксе у износу од 1.900,00 динара, односно све у укупном износу од 15.810,00

динара на текући рачун јавног извршитеља. Ставом другим изреке одређено је да уколико извршни дужник – таксени обвезник у остављеном року не изврши уплату наведених износа, одређује се извршење ради наплате новчаног потраживања из става један диспозитива решења на целокупну имовину извршног дужника – таксеног обвезника. Ставом трећим изреке одређено је да ће извршење спровести јавни извршитељ, ставом четвртим изреке овлашћен је јавни извршитељ да ово решење достави извршном дужнику – таксеном обвезнику, ставом петим констатовано је да жалба против решења не одлаже извршење решења.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 867/22 од 18.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба извршног дужника и потврђено решење о извршењу Основног суда у Лесковцу П1 1146/18 од 07.09.2021. године.

Против правоснажног решења донетог у другом степену, извршни дужник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овом случају ревизијом се побија другостепена одлука којом је правноснажно одлучено о начину плаћања судске таксе од стране таксеног обвезника који у парничном поступку није платио судске и казнене таксе. По оцени Врховног суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер нема потребе за уједначавањем судске праксе у поступку принудне наплате судске таксе.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 420. истог закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У поступку принудне наплате судске таксе примењују се правила Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016, 113/2017 и 54/19), који у члану 27. прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је посебним законом којим се уређује извршни поступак, искључено изјављивање ванредних правних лекова, то ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**